

İsa'nın tanıkları olalım
(Elçilerin işleri 1:1-8)

Tanrı Kutsal Ruh'la çalışır. Kutsal Ruh'la dünyayı yarattı. Gökte tamamladığı isteğini yer yüzündede gerçekleştirmek için sözünü gönderdiği zamanda Kutsal Ruh aracılığıyla yaptı. Tanrı'nın Oğlu'nun bir bakirenin rahmine düşmesi de yani immanuel olması da Kutsal Ruh aracılığıyla oldu. O vaftiz olup "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum"(Matta 3:17) denen Tanrı'nın tanıklığını alması da ve çölde İblis'le karşılaşarak görevli yaşamını başlaması da Kutsal Ruh O'nun üzerinde indikten sonraki olaydı. Müjdelemek olsun öğretmek olsun çarmıhı üstlenmek olsun O'nun bütün işleri Ruh'un aracılığıyla oldu.

İsa ilk müjdelediği zaman "Tövbe edin! Çünkü Göklerin Egemenliği yaklaştı"(Matta 4:17)dedi ondan sonra "Ben cinleri Tanrı'nın Ruh'uyla kovuyorsam, Tanrı'nın Egemenliği üzerinize gelmiş demektir"(Matta 12:28) dedi. Ruh'un işleyişi olmadan Tanrı'nın Egemenliğinin gelmesi imkânsızdır. İnsanın bereket alması da aynıdır.

İsa dirildikten sonra öğrencilere ilk olarak söylediği söz 'Kutsal Ruh'u alın'(Yuhanna 20:22) oluyor. O göğsü alınmadan önce de öğrencilerine Kutsal Ruh geleceğini vaat etti (Elçilerin işleri 1:4-8). "Yeruşalim'den ayrılmayın, Baba'nın verdiği ve benden duyduğunuz sözün gerçekleşmesini bekleyin"(Elçilerin işleri 1:4)dedi. Sanki savaşa çıkan askere 'Hazır ol, emiri bekle!' demesine benzer. Rab Kutsal Ruh'u alan öğrencilerin Yeruşalim'de, bütün Yahudiye ve Samiriye'de ve dünyanın dört bucağında O'nun tanıkları olmalarını istedi (Elçilerin işleri 1:8).

Birinin bilgi ve felsefesi yeterli değilse büyüyemez. Bu nedenle eğitim gerekir. Eğitim yüksek seviyeli bilgi ve felsefeye sahip olmasını sağlar. Felsefe hayal etme yada düşünme gücü olarak her alanda mutlaka gereklidir. İnşaat olsun şehir planı olsun politika olsun mutlaka felsefe gerekir. Çeşit çeşit bilimler arasında en yüksek seviyeli bilim felsefe oluyor. Ama felsefenin sınırı vardır. Evren denen maddesel alanın sınırını geçemez. Bu yüzden biz Kutsal Ruh'u almamız gerekir.

Felsefeyle kimse Tanrı'ya kavuşamaz. Sadece Kutsal Ruh'la O'na kavuşabilir. Hoşea 4:6 "Yok oldu halkım bilgisizlikten, Sen bilgiyi reddettiğin için, Ben de seni reddedeceğim, Bana kâhinlik etmeyesin diye. Sen Tanrı'nın yasasını unuttuğun için, Ben de senin çocuklarını unutacağım." diye söyledi. 6:3 "RAB'bi tanıyalım, RAB'bi tanımaya gayret edelim." diye söyledi. her ne kadar kiliseye gelerek Rabbin sözünü iştirse de Tanrı'yı tanımazsa hiç anlamsızdır. Tanrı'yı tanımamasını sağlayan söz Gerçek oluyor (Yuhanna 17:17). Bu Gerçeği anlamasını sağlayan ise Gerçeğin Ruhu'dur (Yuhanna 16:13). Dolayısıyla biz Kutsal Ruh'la Gerçeği kabul etmeliyiz.

Bazı insanlar kiliseye sunular sunduktan sonra pişmanlık duyarlar ve bazı insanlar 'kilise sürekli sunuları vurguluyor' diye şikâyet ederler. Ama İsa "Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır"(Matta 6:21) dedi. Kilisede Rabbe tapınırken Tanrı'ya sunu sunmak kendisinin yüreğinin Tanrı'da olduğunu ikrar etmektir. İsa da sunuları ihmal etmedi. Hatta bağış kutulara para atan halkı seyrediyordu. Bazı pastör "Bizim kilisemizde sunularla ilgili yük hissetmeyebilir. Herkes özgürlük şeklinde sunular sunabilir" der. Pastörlük insanı değil Tanrı'yı hoşnut etme işidir. Galatyalılar 1:10 "Şimdi ben insanların onayını mı, Tanrı'nın onayını mı arıyorum? Yoksa insanları mı hoşnut etmeye çalışıyorum? Eğer hâlâ insanları hoşnut etmek isteseydim, Mesih'in kulu olmazdım." diye söyledi. İsa göğsü alınmadan önce 'size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin' dedi (Matta 28:19-20).

İnsanın görüş açısında istediklerine göre sunular sunmak hoş görünebilir ama Tanrı Kimsenin

RAB`bin önüne eli boş gitmesini istemez (Yasa'nın tekrarı 16:16). Tanrı bizi severken kendi kanını hiç esirgemedi. O Tanrı'ya bizim bütün canımızla hizmet etmemiz doğal bir şeydir. Ama birçok insan İsa'nın buyruğuna itaat etmiyor hatta O'nun buyurduğu her şeye uymayı öğretenleri eleştirerek ihmal ediyor.

1.Korintililer 2:10 “Tanrı Ruh aracılığıyla bunları bize açıkladı. Çünkü Ruh her şeyi, Tanrı`nın derin düşüncelerini bile araştırır” dedi. Tanrı'nın sırrı İsa Mesih'tir (Koloseliler 2:2). Sadece Kutsal Ruh'la O'nu tanıyabilir. 11.Ayette söylediği gibi Tanrı`nın düşüncelerini Tanrı`nın Ruhu`ndan başkası bilemez. Annebabasını hoşnut eden çocuk annebabasını iyice anlayandır. Tanrı'yı hoşnut etmek içinde Tanrı'yı iyice anlamak gerekir. 16.Ayet “Rab`bin düşüncesini kim bildi ki, O`na öğüt verebilsin? Oysa biz Mesih`in düşüncesine sahibiz”dedi. Böylece Kutsal Ruh aracılığıyla olmadan Tanrı'nın sırrını bilmez, Tanrı'nın düşüncesini bilmez, Tanrı'yı öğretemez. Tanrı'nın kabul edeceği Mesih'in tanıkları olmak için mutlaka Kutsal Ruh'la dolu olmak gerekir. 1.Korintililer 12:1-3 şöyle dedi: “Ruhsal armağanlara gelince, kardeşlerim, bu konuda bilgisiz kalmanızı istemem. Biliyorsunuz, putperestken şöyle ya da böyle saptırılıp dilsiz putlara tapmaya yöneltilmiştiniz. Bunun için bilmenizi isterim ki, Tanrı`nın Ruhu aracılığıyla konuşan hiç kimse, ‘İsa`ya lanet olsun!’ demez. Kutsal Ruh`un aracılığı olmaksızın da kimse, ‘İsa Rab`dir’ diyemez.” Ruh'un aracılığıyla olmadan İsa'ya Rab diyemez. Dolayısıyla İsa da öğrencilerine Ruh'u almadan önce Yeruslaim'den ayrılmamak gerektiğini söyledi. Rabbe tapınarak Rabbin kan ve etini ananlar Rab`bin gelişine dek öğretme işi ve öğrenci yetiştirme işini devam etmek gerekir. 1.Korintililer 11:26 “Bu ekmeği her yediğinizde ve bu kâseden her içtiğinizde, Rab`bin gelişine dek Rab`bin ölümünü ilan etmiş olursunuz” dedi.

Kilise sunuları Rabbin buyurduğu her şeye uymayı öğretmek için kullanılır. Bu yüzden sunu sunmak da Kutsal Ruh aracılığıyla yapmak lazımdır. Güçsüzlüğümüzde bize yardım eden, sözle anlatılamaz iniltilelerle bizim için aracılık eden Kutsal Ruh'a sıkıntı vermemeliyiz. Her ne kadar güç işlemiş olsada Tanrı'nın isteğine göre yaşamazsa Rab tarafından kabul edilmez (Matta 7:21-23). Kutsal Ruh'la dolu olmamız gerekir.

20131231

Semone